

Internet voor iedereen

Een goede kennis van mij is een gescheiden moeder met een zoon van 12 en een dochter van 7. Vier dagen per week werkt ze en ze kan haar huisje betalen dankzij de huursubsidie. Omdat haar oudste zoon daar regelmatig om vroeg en ze zelf ook graag wat verder wilde komen heeft ze lang gespaard om een PC met internet aansluiting te kunnen kopen. Een half jaar geleden was het zover. De computer werd aangeschaft en een gratis internetprovider gekozen. Enthousiast ging haar zoon aan de slag om wat hij aan vaardigheden bij zijn vriendjes had opgedaan op deze computer te botvieren. Hij struinde het net af. En ook zijn zusje liet zich niet onbetuigd. Hun moeder was heel trots om te zien hoe makkelijk haar kinderen zich snel op de computer bewogen. Toen kwam de eerste telefoonrekening. En die was over een maand meer dan 250 gulden hoger dan normaal. Het gezinnetje was gezamenlijk in die maand ruim 40 uur online geweest. De paniek sloeg toe. Een goedkopere methode was er niet, want in haar woonwijk werd noch internet per kabel aangeboden of ADSL, waardoor de kosten per maand tot onder de 100 gulden zouden kunnen dalen. Sindsdien is het gebruik van internet onder rantsoen gesteld en de kinderen mogen per week gezamenlijk maximaal 4 uur. Op de school van haar zoon is er amper de gelegenheid voor hem om te internetten. Ik heb het gevoel dat er eufemistisch gezegd een spanning is met de doelstelling van 'gelijke kansen voor iedereen'. Wat zou het een zegen zijn voor haar als ze in de USA had gewoond. Daar zijn de lokale telefoonkosten 0 en moet men alleen circa 50 gulden per maand betalen voor onbeperkte internettoegang. Misschien dat we daar wat meer vanuit de politiek over kunnen horen dan over het percentage treinen dat al dan niet op tijd rijdt?